

Brusel 13. května 2025
(OR. en)

8710/25

Interinstitucionální spis:
2023/0158 (CNS)

FISC 111
UD 104
ECOFIN 512
MI 290
COMER 76

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Datum:	13. května 2025
Příjemce:	Delegace
Předmět:	Návrh směrnice, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH vztahující se na osoby povinné k dani, které usnadňují prodej na dálku u dováženého zboží, a o uplatňování zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a zvláštního režimu pro přiznání a odvod DPH při dovozu – obecný přístup

Delegace naleznou v příloze znění obecného přístupu k výše uvedenému návrhu směrnice, na němž se dohodla Rada na svém 4094. zasedání konaném dne 13. května 2025.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH vztahující se na osoby povinné k dani, které usnadňují prodej na dálku u dováženého zboží, a o uplatňování zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a zvláštního režimu pro přiznání a odvod DPH při dovozu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

- (1) Bylo prokázáno, že používání režimu jednoho správního místa pro dovoz (IOSS) usnadňuje a zaručuje zvýšené dodržování předpisů v oblasti DPH ve vztahu k dovozu, a zajišťuje tak, že nedochází k narušení hospodářské soutěže na úkor dodávek do EU prostřednictvím méně účinného výběru daní z dovozu zásilek nízké hodnoty ze třetích zemí spotřebitelům v EU. Vzhledem k exponenciálně rostoucímu dovozu je nezbytné dále motivovat k uplatňování režimu IOSS. V zájmu dosažení tohoto cíle by proto obchodníci, kteří nejsou registrováni v režimu IOSS, ale uskutečňují dodávky v oblasti působnosti režimu IOSS, měli zpravidla podléhat platbě DPH při dovozu a platbě DPH z prodeje na dálku u dováženého zboží v členských státech konečného určení zboží, což by vyžadovalo registraci v každém z těchto členských států.
- (2) V zájmu ochrany daňových příjmů členských států by obchodníci, kteří nejsou usazeni v Unii a nevyužívají IOSS, měli mít povinnost určit daňového zástupce, který převezme veškeré povinnosti v oblasti DPH týkající se všech způsobilých dovozních zásilek. Tato povinnost by se však neměla uplatnit, pokud je obchodník usazen v zemi uvedené v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2021/942³, s níž Unie nebo členský stát dovozu uzavřel dohodu o vzájemné pomoci. V zájmu zlepšeného prosazování je proto uplatnění povinnosti využívat daňového zástupce vhodnou a přiměřenou alternativou pro dodavatele nebo osoby považované za dodavatele, kteří (které) nejsou usazeni (usazeny) v Unii a nevyužívají IOSS.

³ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/942 ze dne 10. června 2021, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Rady 2006/112/ES, pokud jde o stanovení seznamu třetích zemí, s nimiž Unie uzavřela dohodu o vzájemné pomoci s podobnou oblastí působnosti jako směrnice Rady 2010/24/EU a nařízení Rady (EU) č. 904/2010.

- (3) Podmínky pro jmenování takového daňového zástupce pro platbu DPH by proto měly být sladěny s povinností obchodníků usazených mimo EU jmenovat zprostředkovatele pro vyžívání IOSS, aby byly zajištěny rovné podmínky pro výběr DPH ze způsobilého prodeje na dálku u dovezeného zboží. Někteří dodavatelé nebo osoby považované za dodavatele usazení (usazené) mimo EU by proto měli (měly) povinnost mít daňového zástupce jak pro dovoz, tak i pro prodej na dálku u dovezeného zboží v každém členském státě, v němž se takové dodání uskutečňuje. Avšak nevyužívá-li se IOSS, bude členským státem dovozu i prodeje na dálku u dovezeného zboží tentýž členský stát, a v takovém případě by tedy nemuselo být v daném konkrétním členském státě nutné jmenovat dva různé daňové zástupce.
- (4) Pokud se nepoužije IOSS, vybírá DPH při dovozu způsobilých zásilek přímo členský stát konečného určení zboží, což je členský stát, v němž se dovoz uskutečňuje. Naproti tomu v případech, kdy se IOSS použije, je dovoz osvobozen od DPH při dovozu a DPH za prodej na dálku u dováženého zboží vybírá dodavatel a odvádí jej svému členskému státu identifikace, který DPH předává příslušným členským státům spotřeby. Při stanovování podmínek pro jmenování daňového zástupce v případech, kdy se IOSS nepoužije, by proto měla být tato situace zohledněna. Při stanovování podmínek pro jmenování zprostředkovatele v případech, kdy se IOSS použije, mohou členské státy požadovat záruky, které jsou přiměřené a úměrné rizikům spojeným s dotčenými subjekty a zprostředkovávanými plněními.

- (5) Nepřímí celní zástupci hrají významnou úlohu v postupech spojených s dovozem zásilek. Ačkoli se jejich úkoly týkají především celních předpisů, mohou mít aktivní úlohu při zajišťování výběru DPH při dovozu. V současné době je to možné, pokud je nepřímý celní zástupce určen jako osoba povinná odvést DPH při dovozu. V rámci pobídek k využívání režimu IOSS by však nepřímý celní zástupce mohl být osobou povinnou za zaplacení DPH při dovozu, pokud jedná jako daňový zástupce osoby povinné odvést DPH při dovozu. Vzhledem k tomu, že vystupovat jako daňový zástupce je pro nepřímého celního zástupce možností, nikoli však povinností, je vhodné umožnit členským státům činit nepřímé celní zástupce, kteří jako daňový zástupce nevystupují, společně a nerozdílně odpovědnými za DPH při dovozu, aby byla úhrada DPH při dovozu zajištěna. Kromě toho by členské státy měly mít možnost činit společně a nerozdílně odpovědnými za DPH při dovozu další osoby, například osoby povinné uhradit celní dluh v případě celních nesrovnalostí.

- (6) V rámci pobídek k využívání režimu IOSS je dodavatel nebo osoba považovaná za dodavatele systematicky odpovědný (odpovědná) za DPH při dovozu. Pokud tedy dodavatel, osoba považovaná za dodavatele a případně jimi jmenovaný daňový zástupce nebo osoba, která může být společně a nerozdílně odpovědná za DPH při dovozu, dané povinnosti nesplní, nebude zboží propuštěno do volného oběhu. Aby se zabránilo negativním důsledkům nesplnění povinností ze strany osob povinných odvést DPH při dovozu, mohou členské státy povolit, aby pořizovatel – na základě svého souhlasu – zaplatil DPH při dovozu splatnou dodavatelem nebo osobou považovanou za dodavatele, pokud nesplní registrační a platební povinnosti, a pokud dodavatel nebo osoba považovaná za dodavatele není osobě podávající celní prohlášení v okamžiku dovozu znám (známa). Členské státy by však měly mít možnost stanovit pro uplatňování této možnosti vhodné podmínky a postupy, aby se zabránilo tomu, že by platba DPH při dovozu pořizovatelem oslabila účinnost opatření, jehož cílem je motivovat k využívání IOSS. Touto platbou by neměla být dotčena možnost, aby pořizovatel od dodavatele nebo osoby považované za dodavatele požadoval vrácení DPH při dovozu podle příslušných ustanovení občanského práva. Vzhledem k tomu, že účelem této možnosti je překonat obtíže vyplývající z přechodu od odpovědnosti pořizovatele k odpovědnosti dodavatele, pokud jde o dovozní zásilky, měla by Komise posoudit, zda je zachování těchto pravidel po dokončení celní reformy odůvodněné.
- (7) Zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 7 stanoví, že osobou povinnou odvést DPH při dovozu týkající se způsobilého prodeje na dálku u dovezeného zboží je pořizovatel. To je v rozporu s cílem přenést odpovědnost z pořizovatele na dodavatele nebo osobu považovanou za dodavatele a uložit jim systematicky povinnost odvést DPH při dovozu vztahující se k tomuto zboží. I v případech, kdy DPH při dovozu odvádí pořizovatel, je dodavatel nebo osoba považovaná za dodavatele i nadále v zásadě odpovědný (odpovědná). Zvláštní režimy by se proto již neměly uplatňovat a měly by být zrušeny.

- (8) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁴ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (9) Jelikož cíle této směrnice, totiž prosazení koncepce jednotné registrace k DPH v Unii, může být dosaženo pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (10) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

⁴ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. července 2028

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) Článek 201 se nahrazuje tímto:

„Článek 201

Při dovozu je povinna odvést daň osoba nebo osoby, které za osoby povinné odvést daň určí nebo uzná členský stát dovozu.

Odchylně od prvního pododstavce je osobou povinnou odvést daň při dovozu dodavatel nebo případně osoba považovaná za dodavatele v souladu s čl. 14a odst. 1 provádějící prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, které by bylo způsobilé pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 4.

Pokud dodavatel nebo osoba považovaná za dodavatele podle druhého pododstavce není usazen (usazena) ve Společenství, ale ve třetí zemi, s níž Unie ani členský stát dovozu neuzavřely dohodu o vzájemné pomoci, jejíž oblast působnosti je obdobná směrnici Rady 2010/24/EU a nařízení (EU) č. 904/2010, jmenuje uvedená osoba jako osobu povinnou odvést daň při dovozu daňového zástupce v členském státě dovozu.

Je-li dovoz zboží osvobozen od daně v souladu s čl. 143 odst. 1 písm. ca), třetí pododstavec se nepoužije.“

- 2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 201a

Aniž je dotčen čl. 201 druhý a třetí pododstavec a pokud osoby povinné odvést daň při dovozu nesplní[...] své daňové povinnosti podle uvedených odstavců, mohou členské státy povolit pořizovateli, aby za jimi stanovených podmínek a postupů odvedl daň při dovozu, kterou tyto osoby dluží.“

- 3) V čl. 204 odst. 1 se druhý pododstavec mění takto:

„Kromě toho, uskutečňuje-li zdanitelné plnění osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, a se zemí, ve které má tato osoba sídlo nebo v níž je usazena, neexistuje [...] právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice Rady 2010/24/EU a nařízení (EU) č. 904/2010, mohou členské státy přijmout předpisy, které stanoví, že osobou povinnou odvést daň je daňový zástupce ustanovený osobou povinnou k dani, která není usazena v tuzemsku.“

- 4) V čl. 204 odst. 1 se za třetí pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního a druhého pododstavce platí, že je-li osoba povinná k dani povinna jmenovat daňového zástupce v souladu s čl. 201 třetím pododstavcem, jmenuje tato osoba daňového zástupce jakožto osobu povinnou odvést daň z prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, které by bylo způsobilé pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 4.“

- 5) V článku 205 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Kromě toho mohou v situaci uvedené v čl. 201 druhém a třetím pododstavci členské státy stanovit, že za odvod daně při dovozu ručí společně a nerozdílně jiná osoba než pořizovatel a osoba povinná odvést daň.“

- 6) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 205a

Komise nejpozději do dne [31. března 2032] předloží na základě informací poskytnutých členskými státy Radě hodnotící zprávu o fungování ustanovení obsažených v čl. 201 druhém, třetím a čtvrtém pododstavci, v článku 201a, v čl. 204 odst. 1 čtvrtém pododstavci a v čl. 205 odst. 2, včetně jejich dopadu na fungování vnitřního trhu, a posoudí, zda je zapotřebí zachovat článek 201a a čl. 205 odst. 2, a bude-li to považováno za nezbytné, předloží náležitý legislativní návrh.“

- 7) Kapitola 7 hlavy XII se zrušuje.

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice nejpozději do 30. června 2028. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. července 2028.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně
